Reglemente

för Riksbankens styrelse och förvaltning, utfärdadt den 12 maj 1880.

Afdelning 1.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förblifver under riksdagens egen garanti och vård, så att den ostörd må förvaltas af de fullmäktige, kamrarne dertill förordna, efter de ordningar, stadgar och reglementen, hvilka redan gjorda äro eller vidare af riksdagen göras kunna.

(Jfr regeringsformen § 72.)

§ 2.

Enligt Sveriges rikes ständers beslut och förordning om banken af den 22 september 1668, har Sveriges riksbank till föremål för sin verksamhet:

A. *i egenskap af vexelbank:*

att bibehålla det inländska myntet vid dess rätta och skäliga valör samt hindra och förekomma främmande myntsorters obilliga och egenmäktiga stegrande;

(Jfr ingressen till nämnda rikets ständers beslut och förordning.)

B. *i egenskap af depositionsbank:*

att för allmänhetens säkerhet, nytta och beqvämlighet emottaga penningar af en hvar, som sådant åstundar, deröfver föra räkning och dem vid anfordran insättaren tillhandahålla, så att handel och rörelse må underlättas genom de derå utfärdande assignationers och invisningars kredit, kraft och giltighet, samt att derförutan jemväl, till säkert förvar mot vådliga händelser och tillgrepp, under försegling emottaga och vårda såväl kontanta penningar som annan flyttbar egendom;

(Jfr ingressen till ofvan nämnda rikets ständers beslut och förordning.)

C. *i egenskap af lånebank:*

att dels upplåna fruktlöst liggande kapital, dels på drägliga vilkor, emot fullgod säkerhet, biträda lånebehöfvande med understöd, och sålunda till befordrande af handelns och alla nyttiga näringars uppkomst och förkofran, förebygga ocker och obilliga intressens beräknande enskilde emellan;

(Jfr § 44 och följande i ofvan nämnda rikets ständers beslut och förordning.)

D. *i egenskap af allmän statsanstalt:*

att uti den genom låneoperationerna inflytande och besparda vinst en tillgång må beredas, hvaröfver rikets ständer ega att till kongl. maj:ts och fäderneslandets heder och nytta samt allmänt gagneliga ändamål disponera.

(Jfr § 74 i ofvan nämnda rikets ständers beslut och förordning.)

§ 3.

Riksbankens grundfond skall, utan beräkning af riksbankens fasta egendom, inventarier samt mynt- och medaljkabinett, utgöra tretio millioner kronor.

§ 4.

Riksbankens reservfond utgör fem millioner kronor.

Uti goda utländska statspapper bör riksbanken innehafva minst ett belopp, som motsvarar reservfonden; åliggande det fullmäktige att, i händelse dylika statspapper någon gång behöfva till metalliska kassans förstärkning eller annat ändamål afyttras, så att behållningen nedgår under hvad ofvan är bestämdt, så fort sig göra låter ånyo uppbringa densamma till det belopp, att den motsvarar reservfonden.

Det kapitalöfverskott, riksbanken utöfver grundfonden och reservfonden eger, må vid bokslutet föras såsom reserverade medel.*)

§ 5.

Såsom metallisk kassa anses och beräknas allt riksbanken tillhörigt, inom landet befintligt svenskt och utländskt guld- och silfvermynt samt omyntadt guld och silfver; dock att härvid det efter lagen om rikets mynt af den 30 maj 1873 präglade silfvermynt icke beräknas till högre värde än nitio procent af prägelvärdet.

§ 6.

Mom. 1. Riksbanken eger att under de vilkor och inom de gränser, som nedan bestämmas, utgifva sedlar, hvilka, jemlikt 72 § regeringsformen, för mynt i riket må erkännas.

Mom. 2. Såsom riksbankens sedelstock anses och beräknas:

a) utelöpande sedlar;

b) på folioräkningar innestående medel, hvilka skola vid anfordran tillhandahållas; och

c) beloppet af utelöpande postvexlar.

De riksbankens sedlar, hvilka, jemlikt § 31 mom. 7, blifvit såsom vexlingsförskott till enskild bank utlemnade, beräknas icke såsom utelöpande annat än i den mån desamma blifvit af enskild bank i rörelsen utsläppta eller mot räntegodtgörelse öfvertagna.

Mom. 3. Sedelstocken, sålunda beräknad, får aldrig uppgå till mera än högst tretiofem millioner kronor utöfver sammanlagda beloppet af följande riksbankens tillgångar, nemligen:

a) metalliska kassan enligt nästföregående §;

b) på utrikes ort nedsatt eller under transport derifrån varande guld och silfver i myntad eller omyntad form; och

c) andra hos bankinrättningar eller handelshus å utrikes ort innestående medel.

§ 7.

Riksbanken är ovilkorligen skyldig att, när så påfordras, inlösa sina sedlar efter den grund, konung och riksdag fastställt, hvadan sedlar å kronor och riksdaler

*) De reserverade medlen utgöras för närvarande af 3,119,484 kronor 52 öre, hvilka enligt 1878, 1879 och 1880 årens riksdagars beslut skola, då fullmäktige i riksbanken finna sådant lämpligen kunna ske, begagnas till inköp af goda utländska statspapper, hvilka vid behof kunna användas för att stärka riksbankens metalliska kassa.

riksmynt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmynt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund, som för inlösen af sedlar, lydande å banko.

(Se lagen för rikets ständers bank af den 1 mars 1830, kongl. maj:ts nådiga förordning om rikets mynt af den 3 februari 1855 samt lagarne om rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet af den 30 maj 1873.)

§ 8.

Vägrar banken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet efter fastställd grund inlösa, eger sedelinnehafvaren att derom göra skriftlig anmälan hos kongl. maj:ts och rikets svea hofrätt.

(Se lagen för rikets ständers bank af den 1 mars 1830.)

§ 9.

Uppgifter rörande riksbanken skola upprättas, tryckas och med allmänna tidningarna utdelas:

för hvarje månad utvisande riksbankens tillgångar och skulder vid månadens slut;

för hvarje halft år sådan öfversigt, som i 5 §:n af lagen för rikets ständers bank af den 1 mars 1830 bestämmes; samt

för hvarje år fullständig öfversigt.

Afdelning 2.

Om bankens rörelse.

A. *Om metalliska kassans upprätthållande, köp och försäljning af guld och silfver, utländska vexlar, obligationer och statspapper.*

§ 10.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottages svenskt guldmynt, prägladt i enlighet med kongl. förordningen af den 31 juli 1868 och äldre författningar, efter dess värde i gångbart mynt.

Mom. 2. De i enlighet med kongl. förordningen den 3 februari 1855 eller äldre författningar präglade svenska silfvermynt komma att af riksbanken emottagas enligt den i § 3 af lagen den 30 maj 1873, om öfvergången till det nya myntsystemet, stadgade grund.

Mom. 3. I afseende på utländska guld- och silfvermyntsorter, hvilka icke, till följd af afslutad konvention, skola gälla såsom gångbart mynt i riket, ega fullmäktige bestämma såväl hvilka slag må köpas som pris derå.

Mom. 4. Guld i plants, som till kongl. myntverket för riksbankens räkning aflemnas, inlöses, enligt myntverkets bevis, med guldets värde i svenskt mynt, eller 2,480 kronor för ett kilogram fint guld, efter afdrag derifrån af en fjerdedels procent i myntningskostnad samt af de afgifter för smidbargöring och skedning, som kunna ifrågakomma; börande fullmäktige, så vidt på dem ankommer, tillse, att så stort förråd af mynt alltid förefinnes, att betalningen i allmänhet må kunna erläggas omedelbart efter det guldet aflemnats och dess värde i mynt blifvit behörigen styrkt.

På fullmäktige ankomme dock att, efter särskild pröfning för hvarje fall, när de finna sådant för banken fördelaktigt, befria säljare af guld från myntningskostnaden eller större eller mindre del deraf.

Och ega fullmäktige att i afseende på mottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga.

Mom. 5. Fullmäktige ega pröfva om och till hvilket pris silfver i plants samt annat omyntadt silfver må af riksbanken inköpas.

§ 11.

Mom. 1. I fråga om utlemnande af svenskt guldmynt, prägladt före år 1873, eller af utländskt guld- eller silfvermynt, som icke, i följd af afslutad konvention, skall gälla såsom gångbart mynt i riket, ega fullmäktige att besluta.

Mom. 2. Guld och silfver i plants tillhandahållas vid hufvudkontoret i mån af tillgång, till pris, som fullmäktige ega bestämma.

§ 12.

Mom. 1. Fullmäktige bemyndigas att köpa och åter försälja vexlar, betalbara å utrikes ort, dragna på sex månader eller kortare tid, äfvensom att genom annat aftal öfvertaga utländsk valuta och densamma åter aflåta.

Mom. 2. Fullmäktige bemyndigas likaledes att in- eller utrikes köpa och sälja in- och utländska obligationer och statspapper.

Mom. 3. Riksbankens behållning i utländska valutor ega fullmäktige att hafva innestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handelshus samt att å dessa behållningar utställa vexlar eller anvisningar, eller ock använda dem till förstärkning af guld- och silfverförrådet i riksbanken. Guld och silfver, som sjöledes införes, skall mot sjöfara försäkras.

Mom. 4. Med aktade och säkra utländska bankinrättningar och handelshus ega fullmäktige öppna löpande räkning i riksbankens böcker på vilkor, som af fullmäktige för hvarje särskildt fall bestämmas, samt att, när fullmäktige finna sådant tjenligt, å dylik räkning äfven lemna tillfälliga förskott.

§ 13.

Mom. 1. Riksbankens metalliska kassa må icke bibehållas vid lägre belopp än femton millioner kronor.

Mom. 2. Visar metalliska kassan benägenhet att nedgå till det här ofvan bestämda minsta belopp af femton millioner kronor, böra fullmäktige i tid vidtaga de åtgärder, hvilka med afseende på förhållandena för tillfället finnas lämpliga, medelst afyttrande af obligationer eller statspapper, medelst sedelstockens förminskning genom indragning å lånerörelsen, eller medelst anlitande af kredit å utrikes ort; egande fullmäktige att af dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

§ 14.

Fullmäktige ega att, när de finna sådant erforderligt, för riksbanken begagna utländsk kredit i form af lån eller kreditiv till belopp af högst sjutton millioner kronor; och har riksdagen i sådant afseende hos kongl. maj:t i underdånighet anhållit, det kongl. maj:t, uppå fullmäktiges anmälan i ämnet, täcktes låta bemedla det af fullmäktige för riksbankens säkerhet nödigt ansedda lånet under den form, som för ändamålet kan finnas erforderlig, samt å ett sådant lån meddela sin nådiga garanti.

B. *Om riksbankens sedlar, om vexling af mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor emottagas.*

§ 15.

Mom. 1. Riksbanken utgifver sedlar å fem, tio, femtio, ett hundra och ett tusen kronors valör; skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: Sveriges riksbank inlöser vid anfordran denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt af den 30 maj 1873.

De af riksbanken utgifna sedlar å riksdaler skola, efter innehafvarens önskan, inlösas antingen med silfvermynt efter deras lydelse eller med guldmynt enligt den i § 3 af lagen om öfvergången till det nya myntsystemet bestämda grund, att en krona räknas lika med en riksdaler riksmynt.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning af två riksbankens tjenstemän. Å sedlar af fem och tio kronors valör anbringas en tryckt och en handskrifven namnteckning, men å de öfriga valörerna handskrifvas båda namnteckningarna.

Mom. 3. Riksbankens hufvud- och afdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utvexling mot det i riket gångbara mynt.

Mom. 4. För invexling i landsorten af förslitna sedlar å fem riksdaler eller kronor och derunder ega fullmäktige att vidtaga nödiga åtgärder.

Mom. 5. I fråga om inlösen af bristfälliga och förslitna sedlar iakttages hvad som är stadgadt dels i kongl. kungörelserna af den 5 mars 1836, den 4 februari 1859 och den 7 november 1873 samt dels i stadgarne för tjenstgöringen i riksbankens hufvudkontor.

Mom. 6. Framställning om inlösen af sedel, som blifvit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke af sedelns granskning, utan på undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, pröfvas och afgöres af fullmäktige.

Mom. 7. Sedlar å riksdaler få hädanefter icke utlemnas i rörelsen; och skola sådana till riksbanken ingående sedlar på föreskrifvet sätt obrukbargöras.

§ 16*).

I riksbankens hufvudkontor skall tillhandahållas svenskt mynt af alla de valörer, som enligt gällande lag om rikets mynt utmyntas; börande fullmäktige tillse att, så vidt ske kan, nödigt förråd af hvarje slag förefinnes.

Derjemte skall, i enlighet med 16 § af lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alltid finnas så stort förråd af guld-, silfver- och bronsmynt, som erfordras för vexling af sådana mynt, hvilka endast till statens kassor äro lagligt betalningsmedel, mot lika stort belopp samma slags gångbara mynt samt för utlemnande af guldmynt mot skiljemynt till hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp.

I öfrigt utvexlas vid afdelningskontoren guld-, silfver- och bronsmynt endast i mån af tillgång.

§ 17.

Vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor skall mottagas till invexling med gångbart mynt hvilket som helst belopp af kopparmynt, prägladt efter myntordningar, äldre än 1855 års myntordning, samt af riksgäldskontorets poletter. Sådant mynt får icke åter utvexlas.

Kopparskiljemynt, prägladt enligt 1855 års myntordning, skall likaledes i riksbanken qvarhållas i den mån detsamma kan med nytt mynt, prägladt efter 1873 års myntlag, ersättas.

Fullmäktige ega bestämma till hvilket värde sådant kopparskiljemynt, som ej vidare i rörelsen utlemnas, skall i riksbankens räkenskaper bokföras.

---

*) Rörande gångbarheten af mynt, prägladt i enlighet med lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, äro genom nämnda lag följande stadganden meddelade:

»Myntstycke af guld, silfver eller brons, som blifvit vanställdt eller genom skafning, filning, borrning, tillödning eller annan olaglig åverkan af hvad slag som helst skadadt, skall hafva förlorat sin egenskap af lagligt betalningsmedel.»

»Guldmynt upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det genom nötning förlorat mer än två procent, men till alla andra, när det förlorat mer än en half procent af den vigt, som det enligt nämnde lag skall ega, nemligen 10-kronstycke 4,4803 gram och 20-kronstycke 8,9606 gram.»

»Skiljemynt upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det är så nött, att det ej med säkerhet kan skönjas, huruvida det för rikets räkning är prägladt, men till alla andra, när prägeln genom nötning blifvit otydlig.»

§ 18.

Mom. 1. Vid insättningar och liqvider i riksbankens hufvud- och afdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar, användas: hufvud- och afdelningskontorens samt filialbankers anvisningar, assignationer och vexlar; sedlar, utgifna af sådana enskilda banker, som å den ort, der insättningen eller liqviden sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar, och hvilka i öfrigt af fullmäktige pröfvas böra till emottagande godkännas, samt vid uppvisandet betalbara, af enskilda penningeanstalter utställda vexlar, som efter vederbörande styrelsers beprövfvande anses kunna mottagas.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda bankers sedlar ega fullmäktige meddela föreskrifter.

Mom. 2. I afdelningskontoren mottagna afdelningskontors- samt filialbanksassignationer och vexlar, äfvensom enskilda penningeanstalters i Stockholm betalbara vexlar skola genast såsom kontant leverering till hufvudkontoret insändas; börande förstnämnda assignationer och vexlar före afsändningen i afdelningskontoren makuleras. Enskilda penningeanstalters på annan ort än Stockholm betalbara vexlar inkasseras så fort sig göra låter.

§ 19.

Hufvud- och afdelningskontorens kassor skola å hvarje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som af fullmäktige bestämmas.

C. *Om folioräkningar och postvexelrörelsen.*

§ 20.

Mom. 1. Af staten samt dess allmänna verk och kassor, bolag, som drifva bankrörelse, och andra, som sådant önska, skall i riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottagas och å räkning föras penningar, under förbindelse för riksbanken att vid anfordran tillhandahålla räkningshafvaren hvad å räkningen innestår; och skola, med undantag af staten samt dess allmänna verk och kassor, öfriga räkningshafvare erlägga den afgift för räkningens hållande, som af fullmäktige bestämmes.

För medel, som å dessa räkningar innestå, erlägger riksbanken ej ränta.

Mom. 2. Om öppnande af räkning göres skriftlig anmälan.

Mom. 3. Insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal.

Mom. 4. För uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller assignation, eller till viss man eller order ställd vexel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vexelblanketter räkningshafvare tillhandahållas utan afgift.

§ 21.

Mom. 1. Till undvikande af penningeförsändningar med posterna särskilda orter emellan, ege en hvar att i riksbankens hufvud- och afdelningskontor insätta penningar, mot erhållande af till viss man eller ordres ställd vexel, att vid uppvisandet inlösas antingen i hufvudkontoret eller någotdera afdelningskontoret eller ock i hufvudkontoret eller i uppgifvet afdelningskontor; och gäller i afseende å denna rörelse för öfrigt till iakttagande följande, nemligen:

a) Vexel får ej in blanco transporteras.

b) De penningar, som för ifrågavarande ändamål insättas i hufvud- och afdelningskontoren, få icke under något vilkor i diskonterings-, låne- eller kreditivrörelse användas.

c) Om vid någotdera afdelningskontoret penningar insättas till högre belopp, än som för vexlars infriande anses erforderligt, åligge det fullmäktige att sådana medel derifrån till hufvudkontoret infordra, med fullmäktige lemnad rätt att kunna, der så nödigt anses, tillåta vederbörande afdelningskontors styrelse att, vid afsändning af riksbankens sedlar, desamma makulera genom derå med trycksvärta anbragta ord: »Inlöst i afdelningskontoret i N. N.»

d) Företes till inlösen vid någotdera afdelningskontoret vexel å större belopp, än hvartill den hos kontoret varande behållning uppgår, ege afdelningskontoret att för liqvidens verkställande utgifva assignation å hufvudkontoret; gällande härvid till efterrättelse hvad som i afseende å afdelningskontorens assignering i öfrigt är eller varder stadgadt.

e) I händelse åter de i hufvudkontoret insatta medel skulle vid något tillfälle vara otillräckliga för infriande af vexlar eller af sådana assignationer, som enligt punkten *d)* kunna af afdelningskontoren utfärdas, må fullmäktige begagna förskott, hvilket genast, då tillgången det medgifver, återbetalas.

Mom. 2. Likaledes må i hvarje af riksbankens kontor penningar kunna insättas och ett deremot svarande belopp efter telegram af det kontor, der insättningen egt rum, utaf hvilket som helst annat riksbankens kontor till vederbörande i behörig ordning utbetalas; egande fullmäktige genom meddelade särskilda föreskrifter bestämma de afgifter och de vilkor i öfrigt, som med hänsyn till riksbankens säkerhet kunna pröfvas för åtnjutande af omförmälda rättighet erforderliga.

D. *Om mottagning i förvar af värdepapper, utländskt guldmynt samt förseglade paketer.*

§ 22.

Mom. 1. I riksbankens hufvudkontor emottagas till förvar obligationer, aktier och andra värdepapper af de slag, fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställdt å viss person, skall innehålla så väl antal, utgifningsdag och belopp samt serie, nummer eller annan beteckning för hvarje slag af värdepapper, jemte derå satt värde, som ock förbindelse för riksbanken att mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift återställa de i förvar emottagna handlingarna eller lemna andra af samma slag, beskaffenhet och belopp, eller ock utbetala det värde, som för det eller de felande papperen, efter de i beviset bestämda pris, belöper; skolande värdet, så vidt ske kan, i beviset upptagas efter gällande pris å papperen.

Mom. 2. I hufvudkontoret emottages äfven till förvar utländskt guldmynt af de slag, fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställdt å viss person, skall innehålla icke allenast antal och valör af hvarje slag samt dettas vigt och efter vigten beräknadt värde i rikets mynt, utan ock förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift, återställa det till förvar emottagna myntet eller, om sådant ej kan ske, betala detsammas i beviset upptagna värde i rikets mynt.

Mom. 3. I hufvudkontoret, må, så vidt lägligt är och utrymme dertill inom kontoret gifves, jemväl emottagas paketer eller annan flyttbar egendom under försegling och utan att uppgift lemnas om innehållet, emot bevis, som, ställdt till viss man, skall innehålla beskrifning å det till förvar aflemnades yttre skick och rymd samt förbindelse för riksbanken att, emot återställande af beviset och erläggande af nedan bestämda förvaringsafgift, återlemna godset; dock utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvållad skada eller tillfällig olycka.

Mom. 4. Förvaringsafgiften för värdepapper och utländskt mynt utgör för år räknadt en tiondedels procent af papperens eller myntens i beviset upptagna värde i rikets mynt, jemnadt för brutet tal till närmast högre hundratal kronor, dock ega fullmäktige i afseende å värdepapper att i fråga om större belopp, som utgöras af ett jämförelsevis mindre antal papper, medgifva nedsättning i nämnda afgift; börande, utan afseende på förvaringstidens längd, afgift städse erläggas för minst tre månader äfvensom lägre afgift än tio kronor icke beräknas.

Mom. 5. För gods under försegling beräknas förvaringsafgiften efter godsets rymd och förvaringstiden sålunda, att för hvarje månad betalas:

för gods af en kubikfots rymd	50 öre.
» » » två » »	80 »
» » » tre » »	1 kr. 5 »

för gods af fyra kubikfots rymd ..... 1 kr. 30 öre.
» » » fem » » ..... 1 » 50 »
och för hvarje kubikfot öfver fem ..... 15 » ,
dervid godset alltid beräknas till minst en kubikfots rymd och hvad utöfver hel kubikfot icke uppgår till half kubikfot ej räknas, men half kubikfot eller mera anses för hel; skolande, utan afseende å förvaringstiden, afgift alltid erläggas för minst tre månader.

Mom. 6. I öfrigt iakttages i afseende på till förvar inlemnade värdepapper, guldmynt eller förseglad gods:

att, om inlemnare icke åtnöjes med det af riksbanken beräknade värde å handlingar eller guldmynt, eller uppmätning af förseglad gods eller med påförd förvaringsafgift, depositum icke emottages;

att vid inlemnandet skall betalas den afgift, som, enligt hvad ofvan är stadgadt, bör för hvarje fall minst erläggas;

att för börjad månad förvaringsafgift påföres såsom för hel månad; samt

att obetald förvaringsafgift skall för hvarje kalenderår inbetalas.

Mom. 7. Under iakttagande af de i föregående mom. stadgade grunder, ega fullmäktige att meddela de närmare bestämmelser och föreskrifter, som för ifrågavarande rörelses bedrifvande må finnas erforderliga.

E. *Om upp- och utlåningsrörelsen.*

1. **Om upp- och afskrifnings- och depositionsrörelsen.**

§ 23.

Mom. 1. I riksbankens hufvud- och afdelningskontor emottagas, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar på upp- och afskrifningsräkning, dock att sådan räkning icke öppnas för staten, dess allmänna verk och kassor, eller bolag, som drifva bankrörelse.

För dessa räkningar gälla följande hufvudsakliga vilkor, nemligen:

a) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;

b) å insättning meddelas qvitto, hvilket icke får å annan öfverlåtas;

c) för uttagning begagnas å viss man eller order ställd vexel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vexelblanketter räkningshafvare tillhandahållas utan afgift;

d) vexel är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande vexelns belopp;

e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal af behållningen, såvidt ränta å densamma blifvit utfäst.

Mom. 2. Fullmäktige ega att bestämma icke allenast den ränta, utan äfven, inom ett maximum af 400,000 kronor, det belopp, hvarå sådan på hvarje räkning godtgöres; och hvilken ränta för öfrigt kan vara olika i hufvudkontoret och de särskilda afdelningskontoren.

§ 24.

I riksbankens hufvud- och afdelningskontor mottagas ock, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar på depositionsräkning, att återbetalas antingen å bestämd dag efter insättningen eller efter viss, på förhand bestämd uppsägning, under följande vilkor:

a) insättning får ske å 100 kronor och derutöfver, äfven i brutna tal;

b) öfver insättning meddelas bevis, hvilket skall återställas, då penningarne lyftas;

c) ränta, äfvensom högsta insättningsbeloppet, bestämmes af fullmäktige.

2. Utlåningsrörelsen.

§ 25.

Riksbankens utlåningsrörelse drifves genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs och Bohus, Elfsborgs och Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Malmö för Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Luleå för Westerbottens och Norrbottens län; genom afdelningskontoret i Wisby för Gotlands län; genom afdelningskontoret i Östersund för Jemtlands län, samt genom riksbankens hufvudkontor för rikets öfriga län; dock att hinder icke möter mot meddelande af lån utan afbetalningsrätt mot realsäkerhet samt kreditiv mot enahanda slags säkerhet, utan afseende på den här ofvan bestämda distriktsindelning.

§ 26.

Utlåningsrörelsen omfattar:

a) diskontering af vexlar;

b) utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet;

c) utlåning mot pant af vågförda effekter;
d) beviljande af kassakreditiv och vexlingsförskott; och
e) beviljande af afbetalningslån.

§ 27.

Till afbetalningslån må användas högst tolf millioner kronor.

a) *Diskontering af vexlar.*

§ 28.

Mom. 1. Diskontering tillåtes endast af vexel, som, ställd i svenskt mynt och betalbar inom högst sex månader efter diskonteringsdagen, är dragen på inom riket bosatt svensk undersåte samt inrättad i enlighet med den i gällande vexellag stadgade form och behörigen accepterad.

Mom. 2. Är acceptanten icke bosatt å diskonteringsorten, eller i Stockholm, eller å ort, der afdelningskontor eller annan bankinrättning har sitt säte, skall å vexeln uppgifvas namnet på en å diskonterings-orten boende person, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

b) *Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet.*

§ 29.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af antingen löpande förskrifning eller accepterad invisning motsvarande minst hela det sökta lånebeloppet:

eller ock aktier, publika papper eller andra hypotek, som vederbörande styrelse anser innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet.

Mom. 2. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

c) *Utlåning mot pant af vågförda effekter.*

§ 30.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandens förbindelse och pant enligt medföljande, på riksbankens hufvudkontor eller vederbörande afdelningskontor öfverlåtet upplagsbevis å smidt eller valsadt jern, jernmanufaktur, tackjern, stål, koppar, messing, alun och bly af svensk tillverkning, liggande å våg eller annan plats under tillsyn och ansvarighet af stadsmyndighet eller ock af samfund eller bolag, hvars åtagande i nämnda afseende fullmäktige pröfvat vara för riksbanken betryggande; börande i upplagsbevis panten upptagas till ämne, sort och vigt, med sådana kännetecken, att den kan från andra upplag å platsen skiljas; dock att uti upplagsbevis från Stockholms och Göteborgs vågar panten, så vidt den icke består af tackjern, endast upptages till ämne, sort och vigt.

Mom. 2. Belåningspriset bestämmes af fullmäktige till högst tre fjerdedelar af pantens försäljningsvärde.

Mom. 3. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

Mom. 4. Med såväl återbetalning af dessa lån som den derför lemnade pantens frigifning förhålles i enlighet med hvad för närvarande är stadgadt eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet varda.

Mom. 5. Vederbörande styrelse eger, hvar för sitt lånedistrikt, så ofta och på det sätt styrelsen finner lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt, låta anställa inventeringar å de på vågarne för riksbankens räkning pantsatta effekter.

d) *Beviljande af kreditiv och vexlingsförskott.*

§ 31.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas:

a) riksgäldskontoret;

b) jernkontoret;

c) sparbanker, som äro försedda med stadgar, stadfästade af vederbörlig myndighet;

d) bolag, ehvad de äro grundade på kongl. förordningen af den 6 oktober 1848 angående aktiebolag, eller delvis eller till det hela solidariska, och således äfven sådana bolag, som drifva bankrörelse med rätt att utgifva egna banksedlar;

dock ankommer det ensamt på fullmäktige att bestämma icke allenast huruvida och till hvilket belopp bolag af sistnämnda slag må erhålla kreditiv, utan äfven de särskilda vilkor och förbehåll, hvarunder kreditivet får begagnas; samt

e) enskilda personer.

Kreditiv beviljas hvarje gång på högst ett år mot säkerhet, som af vederbörande styrelse godkännes.

Från skyldigheten att ställa säkerhet äro riksgäldskontoret och jernkontoret befriade.

Mom. 2. Inträdes- eller kreditivafgiftens belopp bestämmes af fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhafvarne. Sådan afgift påföres icke riksgäldskontoret.

Mom. 3. Riksgäldskontoret eger att vid hufvudkontoret begagna ett kreditiv af högst 1,500,000 kronor; men i öfrigt tillkommer det vederbörande styrelse att i hvarje fall bestämma huru stort kreditiv må sökande beviljas.

Mom. 4. Uttagningar och insättningar få verkställas äfven i brutna tal. Räntan beräknas för den summa, som å kreditiv är utestående, dock att, om denna slutar å annat belopp än jemt tiotal kronor, räntan beräknas å närmast öfverskjutande fullt tiotal.

Mom. 5. För uttagning begagnas antingen på viss man ställd invisning, å hvilken summa, datum och alla personers namn äro handskrifna, eller ock på viss man eller order ställd vexel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vexelblanketter kreditivhafvare tillhandahållas utan afgift.

Mom. 6. Kreditivtagare, som vid utgången af kreditivtiden erhållit nytt kreditiv att omedelbart derefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet öfverföra vid kreditivtidens utgång tilläfventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke öfverstiger det nya kreditivets belopp. För sådan öfverföring erlägges ej afgift.

Mom. 7. Enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar berättigas att, såvida de åtaga sig att vid sina hufvud- och afdelningskontor invexla riksbankens förslitna sedlar å fem kronor och lägre valörer, från och med ingången af år 1880 och intill slutet af år 1884, i riksbanken mot säkerhet, som af fullmäktige godkännes, undfå vexlingsförskott i riksbankssedlar, lydande å fem kronor, intill ett belopp för hvarje enskild bank, motsvarande hvad, enligt från kongl. finansdepartementet meddelad uppgift, banken under de sist förflutna tolf månaderna före indragningen haft i medeltal af egna femkronesedlar utelöpande.

Räntan å detta förskott får för de banker, som derom göra framställning, beräknas allenast å den del deraf, som enligt den enskilda bankens räkenskaper är för hvarje dag utelöpande, samt utgår under år 1880 med två procent och under följande år intill utgången af år 1884 med tre procent för år samt erlägges af de enskilda bankerna qvartalsvis inom en half månad efter qvartalets utgång.

Enskild bank, som önskar erlägga ränta allenast å den utelöpande delen af vexlingsförskottet, skall, i enlighet med hvad beträffande uppgiften om riksbankens ställning är bestämdt, för hvarje vecka eller, när månad ej slutar å lördag eller söndag, för sista hela veckan jemte återstående dagar i månaden samt för den månad börjande veckodel jemte första hela vecka i månaden till riksbanken insända af det vid enskilda banken anställda ombud attesterad uppgift å den del af vexlingsförskottet, som för hvarje dag i veckan varit utelöpande; om hvilka uppgifters afgifvande, äfvensom i fråga om kontrollen öfver de enskilda bankernas räkning med riksbanken samt öfver femkronesedlarnas indragning kongl. maj:t må, efter fullmäktiges i riksbanken hörande, meddela erforderliga bestämmelser.

e) *Beviljande af afbetalningslån.*

§ 32.

Mom. 1. Afbetalningslån lemnas mot lånesökandes förbindelse, åtföljd såsom pant af löpande förskrifning eller annat värdepapper, som pröfvas innefatta full säkerhet för kapital och ränta, eller ock försedd med borgen såsom för egen skuld.

Mom. 2. Lånen återbetalas medelst erläggande hvar sjette månad efter utlåningsdagen af en femtedel utaf lånebeloppet jemte upplupen ränta, vid äfventyr, om sådant försummas, att hela obetalda delen af lånet varder till betalning förfallen.

Mom. 3. Lån utgifvas ej å mindre belopp än 400 kronor eller å helt tiotal kronor derutöfver.

Mom. 4. För lån, utgifna mot borgen, åligger det låntagaren att vid hvarje afbetalningstid, om så fordras, förete bevis om egen och löftesmäns fortfarande vederhäftighet, eller ock att ställa ny säkerhet, som godkännes, vid påföljd att eljest hela återstående lånebeloppet anses förfallet.

Mom. 5. Öfriga bestämmelser, som för riksbankens säkerhet kunna i afseende å denna lånegren anses erforderliga, meddelas af fullmäktige.

Mom. 6. Inlemnas till hufvud- eller afdelningskontor ansökningar om lån af detta slag å större sammanlagdt belopp, än tillgångarne medgifva, pröfvas låneansökningarna i den ordning de ingått.

Allmänna bestämmelser angående utlåningsrörelsen.

§ 33.

Mom. 1. Diskontering, lån eller kreditiv må ej beviljas:

1:o svenske medborgare, som äro bosatte å utrikes ort;

2:o fullmäktige i riksbanken och ledamöterne i styrelserna öfver afdelningskontoren; samt

3:o tjenstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor och vid afdelningskontoren; dock ega bemälde fullmäktige och ledamöter samt tjenstemän och betjente att hos hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor erhålla lån eller kreditiv mot säkerhet af publika papper, äfvensom lån mot pant af vågförda effekter.

Mom. 2. Diskontering, lån eller kreditiv må ej heller beviljas annan än den, som är inom lånedistriktet mantalsskrifven, dock att denna inskränkning ej gäller i afseende på kreditiv och lån utan afbetalningsrätt, så framt derför ställes säkerhet i fast egendom, vågförda effekter, aktier eller obligationer.

Mom. 3. Vexel-, förskrifnings- eller invisningsutgifvare, acceptant, endossent eller löftesman må kunna antagas, äfven om han tillhör annat lånedistrikt, än der diskontering, lån eller kreditiv sökes.

Mom. 4. Såsom låntagare får ej någon häfta för högre lån med afbetalningsrätt än sex tusen kronor.

§ 34.

Mom. 1. Förbindelse för lån eller kreditiv skall, derest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är af styrelsen känd eller den erbjudna panten icke ensam för sig anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedd med embetsintyg af länsstyrelse, magistrat, borgmästare, eller domhafvande, eller ock med af enskild man, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt bevis angående vederhäftigheten.

Men oberoende häraf åligger det styrelsen att, med afseende å hvarje sökt vexeldiskontering, lån eller kreditiv, pröfva antagligheten af den derför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse, att riksbankens säkerhet i hvarje fall betryggas; och må styrelsen icke underlåta att, för vinnande af detta ändamål, förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernes ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej sjelfve kunna skrifva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdige män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det senare underskrifternas egenhändighet.

§ 35.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens hufvud- och afdelningskontor personligen eller genom ombud utföra sina

angelägenheter, äfvensom att derom omedelbart skriftvexla. Alla häraf i hufvud- och afdelningskontoren härflytande bestyr besörjas afgiftsfritt under de vilkor och förbehåll, fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Såväl fullmäktige i riksbanken och ledamöter af styrelserna för afdelningskontoren som tjenstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor vare det uttyckligen förbjudet att såsom kommissionärer taga någon befattning med vexeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv i riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Finnes förbudet vara öfverträdt af fullmäktig, göres derom anmälan hos fullmäktige, som förordna angående åtal i enlighet med gällande ansvarighetslag. Öfverträdes åter förbudet af ledamot i afdelningskontors styrelser eller af tjensteman, anmäles förhållandet i förra fallet hos fullmäktige, som från uppdraget genast entlediga den felaktige ledamoten och förordna angående hans åtalande inför vederbörlig domstol, och i senare fallet hos fullmäktige eller vederbörande styrelse, hvilka ega att antingen för alltid eller för viss tid af minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 36.

Mom. 1. Räntan för lån och kreditiv samt vid köp af vexlar ega fullmäktige bestämma med afseende å såväl penningeställningen som utlåningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens hufvudkontor och vid hvartdera afdelningskontoret.

Mom. 2. För låne- och kreditivbelopp, som ej senast å förfallodagen betalas, påföres från nämnda dag sex procent ränta för år räknadt, der ej högre ränta är å försträckningen betingad, i hvilket fall denna högre ränta utgår, intill dess full betalning sker.

§ 37.

Diskontering och utlåning sker i riksbankens hufvudkontor samt vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söcknedagar, vid afdelningskontoret i Luleå minst tre och vid afdelningskontoret i Wisby minst två dagar i veckan.

Kassakreditiv pröfvas, så snart handlingarna undergått granskning, och kreditiven räknas från och med den dag, som i hvarje fall genom kontrakt bestämmes.

§ 38.

Riksbankens hufvud- och afdelningskontor ega att af såväl öfverståthållareembetet i Stockholm som samtlige konungens befallningshafvande och öfrige exse-

kutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som af hufvud- och afdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrifvande, de influtna medlen ofördröjligen till hufvud- eller afdelningskontor insända.

Om fortsatt utredning af upphörda lånerörelsegrenar.

§ 39.

Mom. 1. Obligationer, utfärdade af riksbanken å medel, upplånade före år 1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana af dessa obligationer, hvilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

Mom. 2. För indrifning af återstående obetalda lån mot inteckning i hus och jord i städerna utom Stockholm tjenar till efterrättelse hvad derom i äldre bankoreglementen och gällande tjenstgöringsordningar är stadgadt.

Mom. 3. De af allmänna hypoteksbanken, mot säkerhet af denna banks obligationer, från riksbanken öfvertagna fordringar mot pant af inteckning i fastighet på landet och återbetalning i sedlar, till belopp samma fordringar vid 1864 års slut utgjorde, eller 6,280,832 kronor 56 öre, liqvideras i öfverensstämmelse med uppgjordt aftal och antagen amorteringsplan.

Mom. 4. Ingående afbetalningar å riksbankens inom linien förda fordran hos Södertelje kanalbolag hänföras till vinsten för året; och kommer den för nämnda fordran af vederbörande afgifna förbindelse att fortfarande hos riksbanken förvaras.

Mom. 5. De medel, som inflyta å den s. k. statslånefondens utestående fordringar, skola, efter afdrag af nödiga förvaltningsutgifter, till riksgäldskontoret aflemnas vid slutet af hvar tredje månad.

Denna fonds räkenskaper vid de särskilda kontoren granskas fortfarande af samma revisorer, som årligen utses till granskning af nämnda kontors förvaltning.

Sedan slutlig utredning skett af statslånefondens återstående fordringar, skola fullmäktige till kongl. maj:t i underdånighet insända sammanfattad redogörelse öfver inkomster samt utgifter och förluster i och för statslånefonden.

Afdelning 3.

Om riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 40.

Mom. 1. Styrelsen öfver riksbanken föres af sju fullmäktige, hvilka vid hvarje lagtima riksdag utses i den ordning, 71 § riksdagsordningen stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige välja sjelfve bland sig en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 3. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant att i styrelsen deltaga.

Mom. 4. Fullmäktig frånträde genast denna befattning i följande fall:

a) om han blifver ledamot af statsrådet;

b) om han ställes under förmynderskap;

c) om han till borgenärer all sin egendom afträder;

d) om han af allmän åklagare ställes under tilltal för vanfrejdande brott;

e) om han förklaras förlustig medborgerligt förtroende eller ovärdig att inför rätta föra andras talan;

f) om han blifvit förvunnen att hafva vid riksdagsmannaval med penningar eller gåfvor sökt värfva röster eller mot vedergällning afgifvit sin röst, eller genom våld och hot stört valfriheten;

Och skall då suppleant inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda.

§ 41.

Vid förvaltningen af riksbanken hafva fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar, än äfven de i afseende på riksbanken särskildt utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen; och åligger det fullmäktige att doldt och förtegadt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållanden till

riksbanken eller i öfrigt vid förvaltningen kan förefalla af sådan beskaffenhet, att det, enligt riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 42.

Mom. 1. Fullmäktige utse inom sig två deputerade, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärendena inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vexlar med hvad dertill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken och riksbankens tryckeri samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

Mom. 2. Derjemte utse fullmäktige, likaledes inom sig, en vikarierande deputerad, hvilken det åligger, att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, fullgöra dennes åligganden.

Mom. 3. Ordinarie deputerade ega åtnjuta ledighet hvardera en och en half månad årligen.

Mom. 4. Fullmäktige utse, likaledes inom sig, och bland dem, hvilka ej bestrida deputeradegöromål, en fullmäktig för att enligt meddelade föreskrifter utöfva tillsyn öfver riksbankens pappersbruk samt inför fullmäktige föredraga bruket rörande ärenden.

Mom. 5. De till fullmäktige och deras deputerade samt den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk, utgående aflöningsförmåner äro bestämda i den af riksdagen fastställda aflöningsstat.

§ 43.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i hvarje vecka eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som böra skyndsamt handläggas, kunna afgöras af allenast fyra fullmäktige, derest tre af dem äro om beslutet ense; men i sammanträden med fullmäktige i riksgäldskontoret skola minst fem af fullmäktige i riksbanken deltaga.

Uppstå vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarna, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall då rösterna äro lika, ege ordföranden afgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får

ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar ega rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå utan till följd af beslut, fattadt vid fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Pröfning af vexeldiskonterings-, låne- och kreditivansökningar verkställes alla söcknedagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfrige fullmäktige.

Dylik ansökning må ej anses beviljad med mindre flertalet bland närvarande fullmäktige sig om bifall dertill förenat.

§ 44.

Till sådana ärenden hos riksbanken, hvilka böra hållas hemliga, räknas, utom diskonterings-, låne- och kreditivärenden, fullmäktiges öfverläggningar och beslut rörande köp och försäljning af vexlar å utländskt mynt eller andra valutor, åtgärder till vidmakthållande af metalliska kassan samt frågor om sättet för tillverkning af banksedlar, så att det, som i dessa ämnen med hvad dertill hörer upptages i särskildt protokoll, ej får yppas förr än banko-utskottet, riksdagens revisorer eller fullmäktige anse sådant kunna ske utan skada för riksbanken.

§ 45.

Fullmäktige kunna ej, i och för deras befattning med riksbanken, emottaga befallningar af någon annan än riksdagen och dess banko-utskott, i de fall detta sistnämnda eger att föreskrifter å riksdagens vägnar meddela; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenskap riksdagen eller dess banko-utskott och revisorer allena redo skyldige, samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas utan i laga ordning och till följd af riksdagens eller dess revisorers beslut eller, mellan riksdagar och revisioner, genom riksdagens justitie-ombudsman.

§ 46.

Skulle i något fall kongl. maj:t täckas genom dertill förordnad embetsman till fullmäktige framställa något ärende, för att med dem derom underhandla, vare det fullmäktige förbjudet att i denne embetsmans närvaro om beslutet öfverlägga och detsamma fatta.

§ 47.

Mom. 1. Det åligger fullmäktige tillse, att guld, som kongl. myntverket för riksbankens räkning till utmyntning eller af annan orsak emottagit, så fort lämpligen ske kan redovisas genom dess aflemnande till riksbanken, myntadt eller i plants; och bör omyntadt guld hos riksbanken bokföras efter värdet i rikets mynt utan afdrag för myntningskostnaden.

Mom. 2. Omyntadt silfver bokföres till det pris, fullmäktige efter omständigheterna bestämma.

Mom. 3. Fullmäktige skola genom delegerade deltaga i den inventering å kongl. myntverket, som i januari månad hvarje år och oftare, der så nödigt pröfvas, anställes på sätt kongl. maj:t finner godt förordna.

Skulle dervid, i hvad riksbanken rörer, något finnas att erinra, må fullmäktige hos kongl. maj:t derom göra underdånig anmälan.

§ 48.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år icke allenast förrätta inventering af riksbankens hufvudkontors alla kassor och öfriga förvaringsrum, utan äfven anställa besigtning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 49.

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, såväl lemna riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till riksbanken, som ock bevilja de riksbankens gäldenärer, hvilka till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af deras skulder till riksbanken. I annat än sistomförmälda fall må fullmäktige deremot icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande banko-utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige ega att så väl för hufvudkontoret, som, på förslag af vederbörande styrelse, för afdelningskontoren bestämma, hvilka såsom osäkra ansedda fordringar skola föras inom linien i räkenskaperna.

§ 50.

Öfver sådana till banko-utskott eller revisorer ställda besvär eller hos banko-utskott gjorda ansökningar, som blifvit inom behörig tid till fullmäktige inlemnade, skola fullmäktige afgifva utlåtande.

§ 51.

Fullmäktige äro berättigade att när som helst, genom ombud, utsedt inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid afdelningskontoren.

§ 52.

Mom. 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af riksbankens medel utbetala:

1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;

2:o bidragen till enke- och pupillkassorna vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor samt pappersbruk;

3:o åt de personer, hvilka förut åtnjutit julgåfva och fortfarande deraf äro i behof, sådant understöd till oförändradt belopp;

4:o de från fullmäktiges s. k. dispositionsräkning nu utgående årliga anslag.

Och ega fullmäktige att af de på anslaget till berörda dispositionsräkning uppkomna besparingar dels utgifva ersättning för utarbetande af fortsättning intill närvarande tid af det register öfver riksbankens handlingar, som till och med år 1825 blifvit upprättadt, och dels att meddela understöd åt sådana i torftiga omständigheter stadda enkor och barn efter tjenstemän och betjente vid riksbanken och diskontverken, som icke äro berättigade till erhållande af pension från dessa inrättningars pensionskassor.

Mom. 2. Om de med berörda anslag inträffade förändringar skola fullmäktige hos banko-utskottet göra anmälan.

§ 53.

Mom. 1. Fullmäktige utöfva öfverinseendet öfver riksbankens pappersbruk Tumba.

Det tillkommer dem att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med hvad dertill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de der icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhöra den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges pröfning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behof, af fullmäktige företagas, innan de dertill erhållit medgifvande af banko-utskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaperna vid bruket blifvit afslutade, samfäldt eller genom delegerade, på stället taga känne-

dom af föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd med mera, utan äfven att vid hvarje förvaltares afgång och deremellan hvart tredje år verkställa inventering af förråden vid bruket.

§ 54.

Förekomma under pågående riksdag sådana frågor, som i ett eller annat afseende hafva inflytande på riksbankens kredit eller säkerhet, men hvaröfver bestämda föreskrifter saknas, må beslut derom ej af fullmäktige fattas, innan de först rådfört sig med bankoutskottet.

§ 55.

Någon riksbankens fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af riksbankens deruti intecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige afyttras eller riksbanken frånskiljas, utan skall fråga derom underställas banko-utskottet.

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i dess helhet till såväl banko-utskottet som riksdagens revisorer öfver statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret.

Jemte dessa berättelser skola fullmäktige till banko-utskottet och revisorerne öfverlemna de berättelser, styrelserna för afdelningskontoren hafva att afgifva, samt till revisorerne dessutom de från revisorerne för afdelningskontoren inkomna berättelser, åtföljda af de meddelanden och förklaringar, hvilka må finnas af de i sistnämnda berättelser gjorda framställningar eller anmärkta förhållanden påkallade.

§ 57.

Fullmäktige skola alltid vara beredde på sådana anstalter, hvarigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdrägt, till säker ort inom riket förflyttas; och böra fullmäktige vid slikt förhållande af kongl. maj:t utbedja sig råd och upplysningar; varande å Carlsborgs fästning för riksbankens räkning tillgänglig en särskild lägenhet, hvarest större eller mindre del af riksbankens redbarheter kan i händelse af behof förvaras.

§ 58.

Åt fullmäktige är uppdraget:

enligt regeringsformens 50 § att, jemte fullmäktige i riksgäldskontoret, med konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort, då, i anseende till vigtiga hinder, riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt regeringsformens 98 § att, om justitie-ombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, insätta i embetet den person, riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som riksdagen utsett att justitieombudsmannen efterträda, till verklig justitieombudsman förordnas, eller genom döden afgår, eller rättigheten till efterträdandet sig afsäger, genast, samfäldt med riksgäldskontorets fullmäktige, per capita välja en annan;

enligt regeringsformens 109 § att, derest riksdagen bestämt bevillningens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillningens fördelning blifvit ense, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jemlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillningssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt riksdagsordningens 32 §, att vid riksdagens början genom tre delegerade tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet;

enligt instruktionen för riksdagens revisorer af riksbanken § 7, att, när för ordinarie revisor eller i hans ställe inkallad suppleant, sedan lagtima riksdag är afslutad och innan revisionen sammanträdt, hinder uppkommer att uppdraget utföra, uppå anmälan derom inkalla närmast i ordningen varande suppleant att i revisionen deltaga.

Derjemte ega fullmäktige utse ett ombud att å riksbankens vägnar deltaga i granskning af Södertelje kanalbolags räkenskaper.

Gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret ega fullmäktige i riksbanken dessutom att för framtida uppsigten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande utse och välja en person att, å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar, såsom ledamot deltaga i Götakanaldirektionen; skolande nytt val dertill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväljas. — Bemälde fullmäktige må ock gemensamt utse ett ombud att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar deltaga i revisionerne af kanalverkets räkenskaper.

Afdelning 4.

Om styrelserna vid afdelningskontoren i Göteborg, Malmö, Luleå och Wisby och deras åligganden.

§ 59.

Mom. 1 Styrelsen öfver hvartdera afdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres af fyra ledamöter och öfver hvartdera af afdelningskontoren i Luleå och Wisby af tre ledamöter, hvilka alla, jemte nödigt antal suppleanter, för ett år i sender, efter kalenderår räknadt, utses af fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att derförinnan, om och när de dertill finna anledning, entlediga en eller flere eller alla ledamöter i dessa styrelser: och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Afgår eljest ledamot under den tid, för hvilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den afgångne ledamoten återstått. Vid de årliga valen kan afgående ledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöterne i hvardera styrelsen skola fullmäktige särskildt utse en att handhafva den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 3. Suppleant inkallas i styrelsen vid tillfälligt hinder för ordinarie ledamot.

Inträffar hinder för den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, öfvertager annan ledamot den förres göromål intill dess fullmäktige derom förordnat.

Mom. 4. Ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen vid Göteborgs eller Malmö afdelningskontor, eger att å tid, som fullmäktige, på derom gjord framställning, bestämma och sedan de förordnat om göromålens skötande, åtnjuta en och en half månads ledighet årligen.

§ 60.

Vid förvaltningen af afdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och

reglementen, utan äfven de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade; och har styrelsen att doldt och förtegadt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållande till afdelningskontoret.

§ 61.

Mom. 1. Det åligger den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen af afdelningskontoret, att utöfva noggrann tillsyn öfver göromålens handläggning inom kontoret, att föredraga låne- och andra ärenden och att besörja brefvexlingen emellan afdelningskontoret och hufvudkontoret, allt i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

Mom. 2. Bemälde ledamot jemte en af styrelsens öfrige ledamöter, hvilken fullmäktige dertill utse, ombesörja de med köp och försäljning af vexlar vid kontoret förenade göromål.

Desse ledamöter ega att antaga och entlediga nödigt biträde i berörda göromål.

§ 62.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda styrelserna en gång i hvarje månad eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid samtlige ledamöter vara närvarande. Uppstå vid dessa sammanträden, dervid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälle flesta rösterna, och då dessa äro lika, ege ordföranden afgörande röst.

Mom. 2. För pröfning åter af diskonterings-, låne- och kreditivansökningar sammanträda styrelserna öfver afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söcknedagar och styrelsen öfver afdelningskontoret i Luleå minst fyra och styrelsen öfver afdelningskontoret i Wisby minst tre dagar i hvarje vecka. Beslut må ej fattas med mindre än att tre ledamöter äro tillstädes; och må ansökning om försträckning ej anses bifallen, såvida ej tre ledamöter äro om bifall ense.

§ 63.

Styrelserna ega rättighet att, när sådant för utbetalningars verkställande finnes nödigt, å riksbankens hufvudkontor utfärda anvisningar å tusen kronor hvardera, dock under vilkor att anvisningarna utfärdas endast å tryckta blanketter, hvilka, med utsatt nummer och belopp, från fullmäktige utlemnas; att anvisningarna underskrifvas af ledamoten för den dagliga förvaltningen jemte en annan styrelseledamot

samt kontrasigneras af kamreraren; att anvisningar icke få på förhand utskrifvas till upptagande i behållningen, utan skola underskrifvas endast i den mån, som de för afdelningskontorets rörelse erfordras; samt att med första efter anvisningarnas underskrifvande afgående post anmälan om utfärdandet, med uppgift å nummer, utgifningsdag och namnteckningar å anvisningarna, till hufvudkontoret insändes.

Öfverflyttning af medel från en till annan räkning i riksbankens hufvudkontor eller omedelbart uttag från afdelningskontorets räkning derstädes verkställer styrelsen medelst utfärdande af handskrifven anvisning.

§ 64.

Mom. 1. Afdelningskontorens räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, af hvilka riksdagens kammare utse hvardera två.

Mom. 2. Berättelser skola af styrelserna afgifvas såväl till bemälde revisorer, när de sammanträda, angående diskonterings-, låne- och kreditivrörelsen samt hithörande bevaknings- och utsökningsärenden, som till riksdagens bankoutskott och revisorer öfver stats-, banko och riksgälds-verken angående afdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige inlemnas, den till banko-utskottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorerne åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 65.

Mom. 1. De till styrelsens ledamöter utgående aflöningsförmåner upptagas i särskild, af riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Arvodet till de styrelseledamöter, som besörja vexelhandeln, äfvensom ersättningen till deras biträden ega fullmäktige att, efter göromålens omfång och beskaffenhet, bestämma till såväl beloppet som detsammas fördelning ledamöterne emellan.

Mom. 3. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltager.

Afdelning 5.

A. Om tjenstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor, deras tillsättande, aflöning, åligganden, ordningsstadganden samt grunderna för pensions erhållande.

§ 66.

Mom. 1. De af riksbankens hufvud- och afdelningskontors verksamhet härflytande göromål handläggas af de vid hvartdera anställde tjenstemän, i öfverensstämmelse med gällande tjenstgöringsstadgar samt de af fullmäktige eller deras deputerade eller, för afdelningskontor, af dess styrelse eller styrelseledamoten för den dagliga förvaltningen meddelade föreskrifter.

Mom. 2. I nämnda tjenstgöringsstadgar ega fullmäktige att vidtaga sådana förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika, af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas banko-utskottets pröfning och stadfästelse.

§ 67.

Tjenstegraderna inom riksbankens kontor äro fyra, nemligen:
Första graden: kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslister:
Andra graden: bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator;
Tredje graden: kamrerare, ombudsman och förste revisor;
Fjerde graden: kommissarier och bankosekreteraren.

Denna gradindelning tillämpas dock icke på tjenstemännen vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby eller på ombudsmannen och kanslisten vid kontoret i Göteborg eller ombudsmannen vid kontoret i Malmö.

§ 68.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flere tjenstemän vid hvartdera kontoret, än aflöningsstaten upptager.

Fullmakt meddelas endast åt tjenstemännen af fjerde graden.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för någon tid finnas oundgängligen behöfliga, ega fullmäktige att utöfver stat anställa

den eller de tjenstemän, som erfordras, och åt dem för tjenstgöringstiden anslå lämpliga arvoden.

Mom. 3. Vaktbetjening anställes i hufvudkontoret af fullmäktige till erforderligt antal och vid öfriga kontor af vederbörande styrelse till det antal, aflöningsstaten angifver.

§ 69.

Mom. 1. De till tjenstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens kontor utgående aflöningsförmåner äro bestämda i särskild, af riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Utöfver hvad denna stat upptager ega fullmäktige att tilldela lämpliga arvoden åt de i staten icke upptagna biträden inom kontoret för riksbankens utrikes affärer och kommissionsanstalten vid hufvudkontoret äfvensom åt de tjenstemän vid afdelningskontoren, hvilka, utom den ordinarie tjenstemannen för kommissionsgöromål i Göteborg, erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan.

Likaledes ega fullmäktige att vid hufvudkontoret utöfver stat till vaktmästare i och för tjenstgöring vid brandanstalterna och nattbevakningen meddela de arvoden, fullmäktige finna skäliga.

§ 70.

Mom. 1. För tillsättning af ordinarie tjensteman utsättes vid hufvudkontoret af fullmäktige och vid öfriga kontor af vederbörande styrelse, medelst anslag å lämpligt ställe inom kontoret samt kungörelse i post och inrikes tidningar, ansökningstid af tretio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, der så ske kan, afse icke viss tjenst utan i allmänhet tjenst inom viss tjenstegrad.

Mom. 2. Sökande till annan än första gradens tjenst skall skriftligen förbinda sig att för de medel, som kunna honom i tjensten anförtros, ställa vederhäftig borgen eller annan säkerhet, till det belopp, fullmäktige eller vederbörande styrelse kunna komma att bestämma.

Mom. 3. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 4. För tillsättning af tjenst vid afdelningskontor insändas ansökningshandlingarna af styrelsen jemte yttrande om tjenstens behöflighet och de sökandes skicklighet och lämplighet till fullmäktige, hvilka hafva att tillsätta tjensten samt utfärda förordnande för den utnämnde.

Mom. 5. Deputerade ega antaga och entlediga i staten icke uppförda behöfliga biträden inom kontoret för riksbankens utrikes affärer; börande deputerades åtgärder härvid hos fullmäktige anmälas.

§ 71.

Pröfvas ledigblifven tjenst kunna umbäras, ega fullmäktige inställa tillsättningen, äfvensom, derest tjensten anses lämpligen kunna medelst tjenst i lägre grad ersättas, fullmäktige ega att om tillsättning af sistnämnda tjenst förordna; skolande styrelse för afdelningskontor om dylika förhållanden hos fullmäktige göra anmälan, innan åtgärd för tillsättning af ledig tjenst utaf styrelsen vidtages.

§ 72.

Vid alla tjenstetillsättningar skola fullmäktige till tjensten nämna den bland de sökande, som för tjensten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som aflagt prof för inträde i rikets rättegångsverk, hvilket äfven erfordras för anställning till tjenstgöring i ombudsmansexpeditionen vid hufvudkontoret.

§ 73.

Tjensteman vid hufvudkontoret samt kamrerare och tjensteman i andra eller första grad vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö få icke annan tjenstebefattning utom riksbanken emottaga. Den, som till sådan tjenst inom riksbanken förordnas eller utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda. Tjensteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjenst utom riksbanken, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i riksbanken hinderlig.

§ 74.

Uppflyttning till högre lön inom tjenstegrad må icke ske med mindre fullmäktige eller vederbörande styrelse pröfva tjenstemannen hafva genom sin föregående tjenstgöring inom graden och fortfarande duglighet gjort sig förtjent af en dylik löneförbättring.

Tjensteman, som varder till högre lön uppflyttad, undfår derpå protokollsutdrag.

§ 75.

Tjenstemän och betjente vid riksbankens samtliga kontor äro skyldige att underkasta sig den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af riksbanken eller eljest kan varda stadgad.

De tjenstemän, som hädanefter på ordinarie stat förordnas eller befordras vid hufvudkontoret eller afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, kunna af fullmäktige för en tid af högst sex månader förflyttas till tjenstgöring i samma eller högre grad vid annat af nyssnämnda kontor; egande fullmäktige att bevilja den sålunda förflyttade ersättning af riksbankens medel för resekostnaden och annan utgift, som förflyttningen för honom kan medföra.

Såsom tjenstepligt åligger det en hvar af tjenstemännen vid hufvudkontoret, som dertill af fullmäktige erhåller uppdrag, att utan ersättning underskrifva nya, samt granska, uppräkna och makulera förslitna sedlar.

§ 76.

Mom. 1. Blifver tjensteman af sjukdom hindrad att sin syssla förrätta, och göromålens behöriga gång fordrar att föranstalta om vikariat, ege fullmäktige eller vederbörande styrelse att om tjenstgöringen förordna och för dess bestridande af riksbankens medel använda vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ett belopp, motsvarande lägsta lönen i första tjenstegraden, samt vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby högst femhundra kronor för år räknadt.

Mom. 2. Erhålles tjenstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsförfall, eller för enskilda angelägenheter, eller i och för tjenstgöring hos riksdagen, dess utskott eller revisorer, vare den tjenstledige pligtig att sjelf vidkännas kostnaden för tjenstens bestridande.

Mom 3. Då vikariat för någon tjensteman erfordras i anseende dertill, att han sin egendom åt borgenärer afträdt eller ock blifvit för skuld i häkte inmanad eller under förmyndare ställd, bör hälften af hans lön användas till tjenstens bestridande under den tid, vikariat i dylika fall, enligt nedanstående §§ 81 och 82, kan komma att fortfara.

Mom. 4. Tjenstemännen vid hufvudkontoret samt kamrerare och tjenstemän i första eller andra graden vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ega, så vidt sådant utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, de i första och andra graderna under en månad och de öfriga en och en half månad hvarje år.

Semesternidelningen för hvarje år fastställes vid hufvudkontoret af deputerade och vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö af styrelsen.

§ 77.

För att kunna antagas till extra ordinarie tjensteman i något af riksbankens kontor fordras att hafva undergått godkänd afgångsexamen från högre elementarläroverk eller på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjenst.

§ 78.

Mom. 1. Öfvervaktmästare, tillika brandmästare, samt öfrige ordinarie vaktmästare tillsättas vid hufvudkontoret af fullmäktige medelst förordnande.

Deputerade ega att vid hufvudkontoret antaga och entlediga extra vaktmästare.

Mom. 2. Vaktbetjening vid afdelningskontor antages och entledigas af styrelsen, ordinarie till det antal aflöningsstaten bestämmer.

§ 79.

Tjenstledighet för öfvervaktmästare eller ordinarie vaktmästare meddelas vid hufvudkontoret af deputerade, vid afdelningskontor af styrelsen. Är vaktbetjent af sjukdom hindrad att sin tjenst förrätta, må den, som af deputerad eller kontorsstyrelse förordnas att tjensten förrätta, af riksbankens medel erhålla arvode, motsvarande vid hufvudkontoret lägsta vaktmästarelönen och vid afdelningskontor högst den sjukes lön, men sökes eljest ledighet, eller måste någon från tjensten afhållas derför, att han till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, förordnas vikarie på den tjenstlediges bekostnad.

§ 80.

Mom. 1. Om tjensteman vid hufvudkontoret, som å tjensten innehar fullmakt, antingen, vid mindre förseelser i tjensten, ej låter sig af förmäns tillsägelser och varningar rätta, eller ock beträdes med större fel i tjenstgöringen eller med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, vare vederbörande förman skyldig att förhållandet skriftligen anmäla hos fullmäktige, som bestämma, huruvida sådan anmälan bör till åtgärd föranleda, i hvilket fall tjenstemannen skall lemnas tillfälle att sig förklara och de för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordras. Finnes tjenstemannen beträdd med större eller mindre fel af förenämnda beskaffenhet, skall han, efter fullmäktiges pröfning, erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning eller från tjenstgöring afhållas på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen. Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, af-

hålles han från tjenstgöring på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock skiljes han ifrån innehafvande tjenst.

Mom. 2. Af de tjenstemän åter vid hufvudkontoret, som icke å tjensten erhållit fullmakt, samt tjenstemännen vid afdelningskontor ega fullmäktige att från tjensten och densamma åtföljande förmåner entlediga den, med hvilken kontoret finnes icke vara belåtet; egande fullmäktige att i afseende på tjensteman vid afdelningskontor vidtaga sådan åtgärd på anmälan af vederbörande kontorsstyrelse.

Anse åter fullmäktige eller kontorets styrelse af tjensteman begångna fel kunna försonas med andra af de i mom. 1 omnämnda påföljder, ega de att sådana tillämpa.

§ 81.

Tjensteman, som varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas att tjensten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar. Blifver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjensten.

Undandrager sig tjensteman, efter dertill erhållet rådrum, att ställa sådan säkerhet, som i § 70 mom. 2 omförmäles, varde han likaledes från tjensten skiljd.

§ 82.

Mom. 1. Den tjensteman eller vaktbetjent, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjenstgöring i riksbanken afhållas och skall, om han icke senast sex månader efter det inställelsedagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärers kraf befriad, skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjenstebefattning.

Mom. 2. Inmanas någon för skuld i häkte, vare han sin tjenst i riksbanken förlustig.

§ 83.

Tjensteman, som öfvertygas om ärerörigt brott eller annan förseelse i allmänna lefvernet af den svåra beskaffenhet, att riksbankens trygghet eller anseende ovilkorligen fordrar hans entledigande, hafve gjort sig förlustig sin i riksbanken innehafvande tjenst.

§ 84.

Den extra ordinarie tjensteman, som utan erhållet tillstånd eller anmäldt laga förfall uteblifver från tjenstgöring tre månader, eller eljest visar märklig försummelse

eller undandrager sig behörigt deltagande i göromålen, skall, på anmälan af deputerade eller, för afdelningskontor, af styrelseledamoten för den dagliga förvaltningen, från listan öfver extra ordinarie tjenstemän afföras.

§ 85.

Om någon af vaktbetjeningen visar ohörsamhet mot förmäns befallningar eller på annat sätt felar i tjensten eller utom densamma förhåller sig otillbörligt, ankommer det på fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelse att afhålla den felaktige från tjenstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjensten.

§ 86.

Beräknandet af pension åt tjenstemän och vaktbetjening grundas på dels den lön, de vid afgång från tjensten innehafva, dels det antal år, de användt såsom extra ordinarie eller ordinarie i riksbankens eller annan statens tjenst.

§ 87.

Den tjensteman eller vaktbetjent, som uppnått sjutio års ålder eller tjenat femtio år, är berättigad att flyttas på pensionsstat, med åtnjutande i sin öfriga lifstid af hela lönen såsom pension.

§ 88.

Den tjensteman eller vaktbetjent, som uppnått sextiofem års ålder och tjenat fyratio år, eger att undfå afsked med bibehållande af hela lönen såsom pension, då genom läkarebetyg behörigen styrkes, att han befinnes uti ett sjukligt eller försvagadt helsotillstånd.

§ 89.

Den tjensteman eller vaktbetjent, som, efter ådagalagdt välförhållande i och utom tjensten, sig om afsked anmäler, är, så vida han fyllt sextio år och tjenat fyratio år, berättigad att såsom pension för lifstiden åtnjuta tre fjerdedelar af innehafvande lön. Före uppnådda sextio lefnadsår i förening med fyratio tjensteår kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjenstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjensteåren allena, medelst

afdrag å tre fjerdedelars lön af en fyrationdedel för hvarje bristande tjensteår. Öfverstiga deremot tjensteåren fyratio och åldersåren sextio, ökas det ofvan bestämda pensionsbeloppet med en fyrationdedel för hvarje öfverskjutande tjensteår, eller ock med en sextiondedel för hvarje öfverstigande åldersår, derest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmånligare utfalla.

§ 90.

Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes erforderligt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta tjensteman eller vaktbetjent, som af ohjelpligt sjukdomstillstånd eller annan oförmögenhet är förhindrad att vidare gagna riksbanken, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga den, som afskedas, hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjensteåren äro uppnådda eller icke, eller ock tillämpa de grunder för pensions bestämmande, som i nästföregående paragraf äro fastställda.

§ 91.

Pensionstagare, som dömes till förlust af medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid, hafve förlorat rättigheten att pension vidare uppbära.

§ 92.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arvoden utöfver fastställd stat, gratifikationer, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos banko-utskottet; och skola ansökningarna till fullmäktiges expedition inlemnas senast å den dag riksdagen sammanträder, vid påföljd att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Mom. 2. Öfver sådana af fullmäktige eller styrelse för afdelningskontor fattade beslut, som grunda sig på stadgandena i denna afdelning af reglementet, kunna besvär anföras hos näst sammanträdande banko-utskott eller, mellan riksdagarne, hos revisorerne af riksbanken, dock, hvad angår beslut i ordningsmål, endast i det fall att klaganden blifvit från tjensten skiljd eller förklarats skyldig afstå någon del af sina löneinkomster.

Besvären skola, vid äfventyr af talans förlust, anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjorton dagar efter det beslutet blifvit justeradt och i andra mål senast fjorton dagar efter det klaganden af beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolf på dagen; hvarefter besvären böra till

fullmäktiges expedition inlemnas, när de äro ställda till banko-utskottet, sist å den dag riksdag sammanträder, och, när de anföras hos revisorerne af riksbanken, sist fjorton dagar före revisionens början; men är beslutet meddeladt senare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, böra besvären till banko-utskottet eller revisionen omedelbart ingifvas innan klockan tolf å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blifvit justerad eller beslut i annat mål blifvit klaganden delgifvet.

B. Om tjenstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.

§ 93.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Förvaltaren skall för den uppbörd, som kan blifva honom anförtrodd, ställa godkänd borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige bestämma.

Till förvaltarens biträde äro anställde för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare samt vid räkenskapsgöromålen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla, uppå förvaltarens förslag, tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För förvaltaren och öfriga bruksbetjeningen gäller till efterrättelse den af banko-utskottet den 15 december 1857 fastställda instruktion, med den ändring, som af andre eller material-bokhållaretjenstens indragning följer.

§ 94.

Mom. 1. I afseende å de Tumba bruks tjenstemän och vaktmästare tillkommande löne- och öfriga förmåner kommer den af banko-utskottet, på grund af rikets ständers beslut den 11 oktober 1860, utfärdade aflöningsstat att tjena till iakttagande med den ändring, som följer dels af andre bokhållaretjenstens indragning, dels af 1874 års riksdags beslut om personel förhöjning af vissa tjenstemäns löneförmåner; egande dock fullmäktige att till bruksförvaltaren, för aflönande af ett biträde vid kontorsgöromålen, af brukets medel anvisa ett belopp af högst 1,000 kronor årligen, i enlighet med 1874 års riksdags beslut.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige aflöning och öfriga förmåner.

Riksdagen har jemte ofvanstående reglemente beslutat:

1:o) att i staden Östersund skall inrättas ett afdelningskontor af riksbanken för Jemtlands län, afsedt för enahanda slags rörelse, som i riksbankens öfriga afdelningskontor drifves;

2:o) att det må ankomma på fullmäktige i riksbanken att till vexeldiskontering, utlåning och kassakreditivrörelse anvisa de belopp, fullmäktige må finna lämpliga, och

3:o) att fullmäktige, tillsvidare och intilldess riksdagen annorlunda beslutar, må ej mindre bestämma af huru stort antal ledamöter styrelsen för afdelningskontoret skall utgöras, än äfven utse desse ledamöter, förordna om styrelsens verksamhet och sättet för dennas utöfvande samt bestämma arvoden för styrelsen, äfvensom besluta om tjenstemännens antagande, göromål och aflöning samt i öfrigt vidtaga alla erforderliga åtgärder för kontorets öppnande så fort ske kan.

Jemlikt § 8 i den för banko-utskottet gällande instruktion, har utskottet, på grund af under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för rikets ständers bank den 1 mars 1830 fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente att, intill dess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnadt, tjena till ovilkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre, oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att derjemte iakttagas, så vidt de, vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciella föreskrifter må kunna tjena till efterrättelse: och böra fullmäktige besörja, att lagarne angående myntbestämningen och för rikets ständers bank af den 1 mars 1830, kongl. kungörelserna af den 30 maj 1873 angående rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet, myntkonventionerna mellan de tre skandinaviska landen af åren 1873 och 1876 samt detta reglemente efter riksdagens slut i lika format af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas. Stockholm den 12 maj 1880.

J. J. Ekman.

I. Lyttkens. **Fr. von Strokirch.** **G. S. Åkerhielm.** **Adolph Peyron.**
P. Olsson. **J. Wallberg.** **Oscar Evers.** **W. Falk.**
Ola Månsson. **Gust. Jonsson.** **C. I. Bengtsson.** **J. N. Biesert.**
Gunnar Eriksson. **Lars Ersson.** **John Örwall.**

E. A. Hernblom.

Aflöningsstat

för Sveriges Riksbank.

A. Fullmäktige i Riksbanken:

sju fullmäktige uppbära i årligt arvode, hvardera	kronor	4,000: —
hvarförutom två deputerade åtnjuta hvardera	»	8,000: —
och en vikarierande deputerad	»	3,000: —
samt derförutom den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk,	»	500: —

B. Hufvudkontoret i Stockholm:

Tjenstemännen:

Å lönestat:

nitton i första tjenstegraden, kontorsskrifvare, kassaskrifvare, kanslister, hvarje	»	1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	1,500: —
tjugoen i andra tjenstegraden, bokhållare, revisorer, kassörer, notarie, registrator, hvarje	»	2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,500: —
efter tio års till	»	3,000: —
åtta i tredje tjenstegraden, kamrerare, ombudsman, förste revisor, hvarje	»	3,000: —

hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	kronor	3,500: -
efter tio års tjenst i graden till	»	4,000: —
fem i fjerde tjenstegraden, kommissarier, bankosekreteraren, hvarje	»	4,000: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst i graden kan förhöjas till	»	4,500: —

Å arvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

till tjenstemän i 1:a tjenstegraden, hvarje	»	600: —
» » i 2:a » »	»	800: —
» » i 3:e » »	»	1,000: —
» de tjenstemän i fjerde graden, hvilka uppbära 4,000 kronor i lön, hvarje	»	1,200: —
till dem, hvilka uppbära 4,500 kronor i lön, hvarje	»	1,500: —

Missräkningspenningar:

till kassörerne samt till de tjenstemän, som inom kontoret för riksbankens utrikes affärer och kommissionsanstalten bestrida kassörsgöromål, hvarje	»	1,500: —
» den första gradens tjensteman, som förordnas att förestå bronsmyntkassan,	»	500: —

Arvoden:

för vård om riksbankens förvaringskassor, låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar: åt fyra kommissarier i bankkontoret samt tre andra tjenstemän, hvilka af fullmäktige till vårdare af förvaringskassorna förordnas, hvarje 1,000 kronor, eller tillsammans	»	7,000: —
åt två kamrerare i bankkontoret, den särskildt förordnade vårdaren af dagkassans fasta behållning samt bokhållaren i sedelkontoret, hvardera 600 kronor, eller tillsammans	»	2,400: —

med hvilka arvoden följer skyldighet att verkställa granskning och uppräkning af förslitna sedlar å de lägre valörerne;

åt kamreraren i sedelkontoret	kronor	600: —
åt ombudsmannen	»	600: —
åt kamreraren och bokhållaren vid kontoret å Norrmalm, såsom vårdare af dagkassans norra afdelning, hvardera 600 kronor, eller tillsammans	»	1,200: —
till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjenstemän	»	24,000: —
till registratorn	»	300: —
» brandchefen	»	600: —
» vårdaren af riksbankens mynt- och medaljsamling	»	500: —

Vaktbetjeningen:

öfvervaktmästaren och brandmästaren: lön		»	1,400: —
tjenstgöringspenningar		»	600: —
jemte fria husrum och vedbrand;			
vaktmästarne, hvarje, lön	kr. 700: —		
tjenstgöringspenningar	» 100: —	»	800: —
hvilka belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande kunna höjas till:			
lön	kr. 800: —		
tjenstgöringspenningar	» 200: —	»	1,000: —
och efter tio års ordinarie tjenst under fortsatt välförhållande till sammanlagdt		»	1,200: —
nemligen lön	kr. 800: —		
tjenstgöringspenningar	» 400: —		
	kronor 1,200: —		

C. **Afdelningskontoret i Göteborg:**

1. Styrelsen:

fyra styrelseledamöter, hvardera	»	2,400: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen,	»	4,600: —
jemte fri bostad.		

2. Tjenstemännen:

Å lönestat:

två i första tjenstegraden, kontorsskrifvare, hvardera	kronor	1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	1,500: —
fyra i andra graden, bokhållare, kassör, registrator, hvardera	»	2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,500: —
efter tio års till	»	3,000: —
en i tredje tjenstegraden, kamrerare,	»	3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	3,500: —
efter tio års till	»	4,000: —
ombudsmannen	»	1,600: —
kanslisten	»	800: —

Å arvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

till tjenstemännen i första graden, hvardera	»	600: —
till tjenstemännen i andra graden, hvardera	»	800: —
till tjenstemannen i tredje graden	»	1,000: —
till ombudsmannen	»	900: —

Missräkningspenningar:

till kassören	»	800: —
» föreståndaren för kommissionsgöromålen	»	500: —

Arvode:

till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjenstemän	»	5,000: —

3. Vaktbetjeningen:

en vaktmästare, lön	kronor	600: —
tjenstgöringspenningar	»	125: —
jemte fri bostad och vedbrand.		
en husdräng: lön	»	600: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

D. Afdelningskontoret i Malmö:

1. Styrelsen:

fyra styrelseledamöter, hvardera	»	1,800: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen,	»	4,000: —
jemte fri bostad och vedbrand, mot skyldighet att vid behof upplåta rum för styrelsens sammanträden.		

2. Tjenstemännen:

Å lönestat:

en i första tjenstegraden, registrator	»	1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	1,500: —
två i andra tjenstegraden, bokhållare, kassör, hvardera	»	2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,500: —
efter tio års till	»	3,000: —
en i tredje tjenstegraden, kamrerare	»	3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	3,500: —
efter tio års till	»	4,000: —
ombudsmannen	»	1,000: —

Å arvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

till tjenstemannen i första graden	kronor	600: —
till tjenstemännen i andra graden, hvarje	»	800: —
till tjenstemannen i tredje graden	»	1,000: —
» ombudsmannen	»	500: —

Missräkningspenningar:

till kassören	»	800: —

Arvode:

till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjenstemän	»	1,800: —

3. Vaktbetjeningen:

en vaktmästare, lön	»	600: —
tjenstgöringspenningar	»	100: —
jemte fri bostad och vedbrand.		
en husdräng: lön	»	400: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

E. Afdelningskontoret i Luleå:

tre styrelseledamöter, hvardera	»	1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen,	»	2,400: —
kamreraren, tillika kassör, lön	»	1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	800: —
och missräkningspenningar	»	600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	»	1,200: —

hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 300 kronor och efter tio års tjenst med ytterligare 300 kronor,

samt tjenstgöringspenningar	kronor	600: —
kontors- och kassaskrifvare, lön	»	900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden med 300 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	400: —
ombudsmannen	»	800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen	»	1,000: —
vaktbetjenten	»	400: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

F. **Afdelningskontoret i Wisby:**

tre styrelseledamöter, hvardera	»	750: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, arvode	»	1,250: —
kamreraren, tillika kassör, lön	»	1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 400 kronor och efter tio års tjenst med ytterligare 400 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	600: —
och missräkningspenningar	»	300: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	»	800: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 400 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	400: —
ombudsmannen	»	500: —
till extra biträden vid kontorsgöromålen	»	200: —
vaktbetjenten	»	400: —

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages följande:

1:o. Tjensteman vid hufvudkontoret eller vid kontoren i Göteborg och Malmö, som innehar tjenstebefattning utom riksbanken, bibehålles vid förutvarande inkomster och kan således icke tillträda här ofvan bestämda aflöningsförmåner, innan han sådan tjenstebefattning frånträdt, dock att detta icke gäller för ombudsmännen vid Göteborgs och Malmö kontor eller kanslisten vid förstnämnda kontor.

2:o. Tiden för tillträdande af de i aflöningsstaten inom hvarje tjenstegrad anvisade förhöjda inkomster beräknas från och med månaden näst efter den, under hvilken tjenstemannen blifvit på ordinarie stat till tjenst inom graden förordnad eller befordrad.

3:o. Tjensteman, som uppbär aflöning för tjenst i viss tjenstegrad, anses endast såsom tjensteman i graden och är pligtig att, efter vederbörandes godtfinnande, bestrida den af nuvarande eller blifvande tjenster i graden, som honom anvisas.

4:o. Tjensteman, som åtnjuter semester, bibehåller derunder lön, tjenstgörings- och missräkningspenningar, men icke särskilda arvoden, hvilka utgå till de tjenstförrättande.

5:o. I öfrigt åtfölja de å arvodesstat upptagna tjenstgörings- och missräkningspenningar samt andra arvoden utöfvandet af tjensten och få alltså icke åtnjutas under tjenstledighet; dock må fullmäktige eller vederbörande styrelse kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjenstens bestridande, att under högst en månad hvarje år uppbära de för tjensten anslagna tjenstgöringspenningar.

6:o. För bestridande af tjenstgöringen under semester ega fullmäktige samt styrelserna för kontoren i Göteborg och Malmö att anvisa till extra ordinarie tjenstemän arvoden, beräknade efter tusen kronor för år, äfvensom för kassörstjensterna missräkningspenningar, allt likväl inom de i aflöningsstaten dertill anslagna medel.

7:o. Om de till extra arbeten m. m. eller extra biträden anvisade medel skulle något år icke till fullo utgå, ega fullmäktige eller vederbörande styrelse att öfverskottet till följande år öfverföra för att derunder vara till förfogande.

8:o. Fullmäktige ega, när så kan varda erforderligt, till biträde vid handhafvandet af den i § 22 mom. 1 af reglementet omhandlade rörelse anställa någon bland riksbankens pensionerade tjenstemän emot årligt arvode af högst 2,000 kronor och att åt honom uppdraga den kassavård, som för ändamålet erfordras.

9:o. Nuvarande ombudsmannen vid afdelningskontoret i Malmö bibehålles vid förutvande fördelning af inkomsterna i lön 1,200 kronor och tjenstgöringspenningar 300 kronor.

STOCKHOLM, P. A. NYMANS TRYCKERI, 1880.